

Sevgili Nilay
notlarini paylasmaya devam ediyor,
pazar pazartesi sali
projelerinin notlarini ekte sunuyoruz,
saygilarimizla...
ILKYAR

--

Cocuklarımız, ilk goz agrilarimiz, ilk yarimiz;

hele ki uzaklardaki, YIBOlardaki cocuklarımız, kardeslerimiz...

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

ÇAĞLAYANCERİT VE K.MARAŞ MERKEZ DEN SEVGİLERLE

ÇAĞLAYANCERİT

Bizler Çağlayancerit'e doğru yol alırken üç gönüllümüz dersleri nedeniyle projeyi bugün burada noktalamak durumunda kaldılar. Ne onlar gitmek istedi ne de biz onları bırakmak... Hüseyin, Kübra ve Vildan'ı arayacak gözlerimiz.

125. Yıl Yıbo'ya saat 15.00 olmadan ulaşmış olmamız gerekti. Güzergâhımızdaki yollarda ulaşım 11.00 ve 15.00 saatleri arasında gerçekleşiyormuş ancak. Geç saatlere kalınca yolda buzlanma oluyormuş. Gerçektende yol boyu kar vardı. Fakat zamanında çıkmış olmamız sayesinde sorunsuz geçti yolculuğumuz. Gözlerimiz okul binasını ararken muhteşem kar manzaralarının içinden geçtik. İçimizde çocuklar, çocukluklar...

Sonunda okul binasını gördük karlar içinde. Çocuklar kapının kenarlarına yığılan boylarının iki, üç katı büyüklükteki kar tepeliklerinin üzerine tırmanmış yolumuzu gözlüyorlardı. Otobüsü görmeleriyle ıslıklarla, alkışlarla girdik okulun bahçesine. Okul binaları arasında geçiş ancak açılan koridorlardan sağlanabiliyormuş. Kenarlara yığılan karlar ise iki metreyi aşmış. Birinci kattaki odaların pencereleri karla kapanmıştı. O kadar çok yağmış ki spor salonunun tavanı çökmüş. Neyse ki büyük bir şans eseri öğrenciler salonda değilmiş.

Birkaç etkinliğin ardından akşam programımızı gerçekleştirdik ve yatakhanelere geçtik.

Sabah yine oraya çok yakın olan İstiklal Yibo öğrencileri de misafir okul olarak yer aldı etkinliklerimizde. Onlarında gelmesiyle daha bir şenlendi okul. Tabii bu şenlik 'bilim şenliği'ydi. Deneyle, zeka oyunları, tangramlar derken bir meraktır sardı çocukları. Elimizdeki deneylere merakla yaklaşıp, sorulan soruları kendi aralarında tartışmaya başladılar.

Etkinliklerimiz biter gün sonlanırken bu merak sarmalını ardımızda bırakıp karların arasındaki 125. Yıl Yibo'nun karlar kadar saf kalpli çocuklarını sevgiyle kucaklayıp vedalaştık. Bu çocuklar kar tanelerinin içindeki kristaller gibi keşfedilmeyi bekliyorlar. Tüm desteği, tüm emeği ve çok daha fazlasını hak ediyorlar.

Kar topu oynayarak vedalaşırken yönümüzü Kahramanmaraş- Alaaddin Özden Ören Yibo'ya çevirip yol çıkıyoruz. Tüm güzelliğinizle mutlulukla kalın Çağlayancerit'teki 'ilkyar'larımız.

KAHRAMANMARAŞ MERKEZ

Karlı yollardan geçip vardık Kahramanmaraş'a. Alaaddin Özdenören Yibo'daki öğrenciler sunuma hazır bir şekilde yemekhanede bizleri bekliyorlardı.

Yemek
vakti
geldiğinde
birkaç
gönüllüyle
aldık elimize
kaşıkları,
kepçeleri
geçtik
tezgahın
arkasına.
Minicik
elleriyle
tabldotlarına
uzanırlarındak

i narinliği, özenle tutuşlarını, dikkatle masaya taşıyışlarını seyrettim. Ne demeliydim ne düşünmeliydim bilmiyorum. Sadece gülümseyebildim. Aklımdan içimden, onlarca şey geçerken sadece gülümseyebildim.

" Gözlerindeki kederi öperim

Alın kırıksıklığında kanat çırpın sevgiyi

Öyle yıkık durma ne olur

Akşama düşen gün gibi" (*)

Yemeğin ardından aldım elime hava püskürtme deneyini. Habersizce havayı savururken yüzlerine, saçlarına önce korku sonra kahkahalarla karşıladılar. Tekrar tekrar yaptım. Onlar kaçtı ben kovaladım derken güzel bir kovalamacaya dönüştü aramızdaki oyun. Güzel kızlarımızın kısacık saçlarından havalanan mutlulukları savuruşlarını seyrettim.

"Gülüşünün aylasıyla büyüdü
O derin gölgelerini gamzelerinin
İçinde ömrümün yudum yudum yunduğu
O en temiz yerlerini öperim"

Tüm gönüllülerimiz, sadece birinci ve beşinci sınıf aralığında olan çocuklarımızı hasretle kucakladı. Henüz küçük bedenleri büyük bir sorumluluğun peşinde... Hayata erken başlayan çocuklar, çabuk büyüyen çocuklar...

"Sesini öperim çocuk
Yüreğinin, kirpiklerinden sızan
O dilsiz ince türküsünü
Öyle mahzun durma ne olur"

Yatakhanelerine çıktığımızda o düzenli dolaplarına rastgeldim. Şaşkınlıkla baktım henüz birinci sınıf bir kızın dolabının bu kadar düzenli, kıyafetlerinin böylesine güzel

katlanmış olduğunu görününce. İyi ki buradayız dedim bir gnliğne de olsa vazgeçmeyin dediğimiz her ocuk için, pes etmeyin dediğimiz her ocuk için. Bizlerde ilkyar'a gönül verenler olarak biliyorum hiç vazgeçmeyeceğiz.

" Seni bana getirdikçe güzel

Gtrdke nasıl da acımasız ve soğuk

Adımlarını öperim ocuk

Öyle uzak durma ne olur."

Nilay Hořaf

Mersin Üniversitesi

Sınıf đretmenliđi

3.Sınıf

ÇOCUKLARIMIZ İLK YARLARIMIZ..

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

(*) Őkr Erbař - Yakarıř

Kanatlı Sözler Bahçesi